

hostivický měsíčník

ROČNÍK 16

ORGÁN RADY Měst NV V HOSTIVICI

ŘÍJEN 1989

Z OBSAHU ČÍSLA:

Z PLENÁRNÍHO ZASEDÁNÍ A ROKOVÁNÍ POSLANCŮ ●
CO ODPOVĚĎELA SALLY ● NA OO VB O PŘESTUPCÍCH MINULÉHO LÉTA ● VÝBOR LIDOVÉ
KONTROLY SDĚLUJE ● DO VODY BEZE STRACHU ● PAN JOSEF DUSÍK VZPOMÍNÁ ●

Z PLENÁRNÍHO ZASEDÁNÍ

Podle plánu činnosti pléna Městského národního výboru v Hostivici se konalo 28. plenární zasedání ve čtvrtek 14. září. Dříve než se budeme věnovat obsahu přednesených zpráv a bohaté rozpravě, zaznamenejme, že školská a kulturní komise ocenila veřejným uznáním učitelky soudružky Johanku Jupovou, Marii Krátkou a Marii Kuklovou, dlouholetou pracovníci mateřské školy Antonii Hájkovou a dřívějšího předsedu školské a kulturní komise soudruha Jiřího Šestáka.

Hned dvojího uznání se dostalo požárníkům. A to od rady MěstNV v Hostivici a od Okresní správy sboru požární ochrany Praha-západ. Vyjmenovávat činy, kterými si požárníci ocenění zasloužili, by bylo nošení dříví do lesa. Každý, kdo se o život ve městě jen trochu zajímá, dobře ví, kolik prospěšného udělají i tehdy, když nehoří. V posledních měsících však museli zasahovat i u ohně. A to hned třikrát. 23. března 1989 hořelo na skládce pod STS (v tak řečené Haklově cihelně). Zásah trval téměř čtyři hodiny. Zasloužil se o něj dobroděj, který tu, ať už z nedbalosti nebo úmyslně, založil oheň. Druhý zásah se udál už za tři dny, 26. března. Hořelo v kůlnách u letiště. Nejdramatičtější požár byl 31. června v Chýni, kde do základů vyhořel obytný dům. Ve všech případech prokázali hostivičtí požárníci pohotovost a odbornou zdatnost. Díky za jejich obětavou práci.

V této souvislosti ještě stojí za zmínku, že v příštím roce uplyne 100 let od založení hasičského sboru v Hostivici a že organizace Českého svazu požární ochrany v Hostivici je nejstarší trvale a souvisle působící organizací v našem městě. Bude jistě ještě příležitost se k požárnickému jubileu vrátit, už nyní však můžeme napsat, že dnešní požárníci svým předchůdcům určitě hanbu neudělají.

Plenární zasedání zvolilo soudružku ing. Irenu Náměstkovou za členku školské a kulturní komise a soudruha Václava Pohůnka členem komise ochrany veřejného pořádku.

Informaci o plánovaných zprávách komisí přednesených na plenárním zasedání, začneme rozbořem hospodaření města v 1. polovině letošního roku. Přednesl jej předseda finanční komise MěstNV s. ing. Olič. Již od 1. ledna 1989 se v hospodaření národního výboru projeví první změny, které přináší komplexní přestavba hospodářského mechanismu. Obecným cílem těchto změn je posílení finanční samostatnosti národních výborů. Konkrétně výnos daně z příjmu obyvatelstva a výnos poplatku ze psů se staly součástí skupiny t. z. doplňkových příjmů, které může národní výbor použít nad rámec základního rozpočtu, zvláště na financování akce Z. Alespoň několika číslům se nevyhneme. Celkový úhrn příjmů národního výboru k 30. 6. činil 3334 tis. Kčs. Z toho vlastní příjmy NV dosáhly bezmála 600 tis. Kčs, sdružené prostředky a převody z fondu rozvoje a rezerv činí přibližně 1 milion Kčs a zbývající prostředky obdržel NV ze státního rozpočtu. Výdaje dosáhly celkové výše 2 928 tis. Kčs. V této částce jsou zahrnuty i náklady na akci Z. Hospodářství města Hostivice skončilo tedy v první polovině roku přebytkem přibližně 400 tis. Kčs. Přesto je třeba, aby správci jednotlivých kapitol dbali na vyrovnanost příjmů a výdajů.

Zprávu školské a kulturní komise přečetl dr. Seidl. Nejzajímavější fakta. Kuchyně školní jídelny obdržela myčku nádobí a nový varný kotlík. Zlepšilo se i prostředí ve třídách a v celé budově základní školy. Stále se však nedaří zkolaudovat školní jídelnu, dílny a kuchyň. Také přestavba základní školy nepostupuje potřebným tempem. Mateřská škola, díky iniciativě vedení školy, dokončuje úpravy okolí školy. Bohužel, nekvalitní provedení některých prací na vlastní budově vyžaduje už nyní opravy.

4. září přišlo poprvé do základní školy 45 prvňáčku. Škola má ve šk. roce 1989/1990 531 žáků. Ve zvláštní škole je 24 dětí. Novým ředitelem této školy byl jmenován soudruh Jiří Kubíče. Do mateřské školy bylo přijato 120 dětí a dřívější napětí mezi požadavky na přijetí dětí a možnostmi školy se značně snížilo a zřejmě bude v průběhu roku možné vyhovět dalším žádostem.

S. Seidl hovořil také o činnosti kulturních institucí. K tomuto tématu se však příležitostně vrátíme zvláštním článkem.

Se správou komise sociálně zdravotní vystoupila s. Mráčková. Opět jen nejdůležitější fakta. Komise vede v evidenci 103 sociálně

potřebné občany. Proti roku 1988 je to méně. Komise zatím rozdělila 52 jednorázové finanční podpory, určené zvláště na nákup otopu. Do domova důchodců odešlo 5 občanů. Dvě další žádosti se projednávají. Pečovatelskou službu dostávají 4 občané. O další starší spoluobčany, kteří takovou službu potřebují, pečují rodinní příslušníci nebo sousedé. (Bezplatná pečovatelská služba je poskytována sociálně potřebným občanům. Tím se rozumí občané, jejichž důchod nepřesahuje 1100 Kčs, žijí sami a také jejich věk a zdravotní stav si péči vyžadují).

V jeslích je v současné době dobrá situace. Bylo možné vyhovět všem žádostem o přijetí dětí. V příštím roce je plánována generální oprava střechy a okapů budovy jeslí a o rok později budou provedeny nové omítky a vyměněna okna. Tyto práce by neměly provoz jeslí ovlivnit.

V současné době je dokončována úprava bývalého kaķeřnictví pro účely zdravotnictví, konkrétně pro dětské a gynekologické ordinace. Věřme, že se do konce tohoto roku děti a maminky dočkají.

Mimořádnou pozornost vzbudila zpráva komise obchodu a místního hospodářství. Soustředila se zvláště na oblast obchodu, a to, i vzhledem k přítomnosti pracovníka podniku Potravin Praha-západ s. Liknera, především k potravinářským obchodům. Nemělo by zřejmě smysl uvádět jednotlivé připomínky vyslovené poslanci i občany, ani to, co na tyto připomínky odpověděl zástupce Potravin. Jde tu o dva momenty. Jednak o to, co je v možnostech podniku Potravin a jeho zaměstnanců změnit, ale také o to, co nelze hned a silami jednotlivců ovlivnit. Řekněme si otevřeně, že v té první skupině je poměrně dost příčin k nespokojenosti lidí, a že jsou to příčiny, které není tak těžké odstranit. Například nepřiliš šťastné plánování

dovolených v obchodech, nedostatečné zásobování zbožím, kterého je všeobecně dost, chybějící cenovky na zboží Potravin, atd. Měli bychom však také uvěřit logicky znějícímu tvrzení pracovníků Potravin, ostatně doloženému i zjištěními našeho výboru lidové kontroly, že některého zboží je opravdu nedostatek a že v našich obchodech nechybí proto, že by je vedoucí nechtěli objednat, ale proto, že dodávky nejsou dostačující. Který vedoucí by nechtěl mít dost zboží, po kterém je poptávka?

Výsledek diskuse nemohl být tedy jiný, než je usnesení pléna. Požádat vedení podniku Potravin, aby vyvodilo závěry z diskuse ve

všech bodech, které jsou v jeho možnostech a uložit současně radě MěstNV i komisi pro obchod a služby, aby postup Potravin soustavně sledovaly. O zlepšení situace v záležitostech, které nejsou bezprostředně v moci podniku Potravin či MěstNV, má rada MěstNV jednat s nadřízenými orgány. Druhý význačný směr diskuse byl ovlivněn dopisy, které radě MěstNV adresovaly 3. uliční organizace KSČ a občanský výbor č. 7 jménem občanů Jenečka. Dopisy jsme zveřejnili v červnu. Této tématice, jež vlastně otvírá diskusi o volebním programu NF pro 9. pětiletku, se věnujeme na jiném místě.

Diskuse poslanců i občanů se samozřejmě dotkla i jiných námětů. Týkaly se dopravní situace na území města a dopravního značení, situace na jenečském hřbitově atd. K některým z těchto námětů se ještě vrátíme.

POSLANCI ROKOVALI

Na počátku září se všichni poslanci sešli na národním výboru, aby projednali budoucnost našeho města a podělili se o své starosti z volebních obvodů. Proč dnes, téměř dva roky před koncem volebního období, projednávat budoucnost, když současných starostí je víc než dost. Úvaha je to správná, ale při novém dění ve společnosti, bychom mohli tak říkajíc "zaváhat" a novým poslancům, našim nástupcům, připravit horké chvíle, které se často mění v začarovaný kruh neřešitelnosti nazrálých problémů. Rozhodovat o věcech, které teprve budou, vyžadovalo notnou dávku odvahy /neznáme finanční možnosti/ a statečnosti /nelze vyhovět přáním a potřebám každého jednotlivého občana/. I přes tyto dva limitující faktory, museli poslanci rozhodnout, co a jak dál pro příští pětiletku.

Nejdříve si všichni řekli, jaké problémy ve svých volebních obvodech mají. Nebylo jich málo, ale některé náměty vyjadřovaly zájem menších skupin lidí, a to při nejlepším vůli nešlo řešit. Bylo by to na úkor větších celků nebo celé obce. Potřeby malých skupin obyvatel byly rozděleny do dvou kategorií. První jsou ty, které mohou lidé s minimálními finančními náklady sami uspokojit. Jsou to například obrubníky a dlažba chodníků, výsadba zeleně, drobné zemní úpravy kolem domků a v ulicích. Jiné potřeby už vyžadují značnou sumu peněz, např. asfaltové povrchy, vodovod, kanalizace,

plyn, rozšíření obchodní sítě, zdravotní středisko a další. Porada ke stanovení priority akcí nebyla dlouhá. V dosavadních plánech, úvahách i praxi jsme vycházeli z možnosti získání finančních prostředků na jednotlivé akce ze státního rozpočtu nebo sdružením s jednotlivými podniky působícími ve městě. Dlužno podotknout, že pokud jde o budoucnost, jedná se skutečně jen o úvahu, protože peníze ani materiálové bilance dosud neznáme.

Jak tedy konečně kolektivní rozum rozhodl? Jsem přesvědčen, že ku prospěchu nás všech rovným dílem. Už v tomto volebním období připravujeme stavební dokumentaci a povolovací řízení pro výstavbu zdravotního střediska s lékárnou, kde bychom rádi umístili i lékařskou pohotovost. To je ale záležitostí dalších, a domnívám se i ne právě jednoduchých, jednání.

Další akcí je zahájení a postupné pokračování v zavádění plynu ve městě. Proč zrovna plynofikace? Protože nesmíme promarnit možnost zahájení stavby a získání limitu plynu. Nevyužít jí, by bylo neodpustitelnou chybou, protože program ekologizace města by musel počkat možná i několik pětiletěk.

A nakonec bylo rozhodnuto pokračovat v dalším budování vodovodu a kanalizace. Vodovod závisí na získání dalších zdrojů pitné vody. Jisté šance jsou, ale bylo by předčasné o nich hovořit. Podobná situace je i v budování kanalizační sítě.

Jedno je však jisté. Současný trend při tvorbě a ochraně životního prostředí pomůže řešit i naše místní problémy. Povinností současných poslanců je vytvořit podmínky, při daných možnostech, aby se naše město dále rozvíjelo nejen do velikosti, ale i do krásy a aby se nám v něm dobře žilo.

Karel Šeidl
místopředseda MěNV

Závěry z aktivu poslanců byly v plném rozsahu přijaty i na plenárním zasedání MěNV a jsou tak i odpovědí, byť ne konečnou na otázky, které nám všem položily občanský výbor č. 7 a 3. uliční organizace KSČ.

- red.

POZVÁNÍ

Zveme všechny občany na plenární zasedání, které se koná 16. 11. 1989 v 18,30 hodin v Dělnickém domě v Hostivici.

SALLY

TI ODPOVÍ

pod tímto titulkem jsme zveřejnili pozvání hostivickým dívkám a chlapcům na promítání filmu Horká kaše a popovídání s dr. Jiřinou Maškovou, kterou mladá generace i my starší známe ze stránek Mladého světa jako Sally.

Nuže, jak to 28. září dopadlo? Do kina přišlo dívek a chlapců dost, možná padesát. Ale jakmile film skončil, většina z nich odešla. Někteří s poněkud provinilým úsměvem, ale odešli také. Zůstalo asi dvanáct mladých nebo mladších, převážně členové výboru SSM, a přesila starších. Tedy "rozestavení sil", jaké bývá při podobných pokusech o kontakt mezi generacemi obvyklé.

Ale průběh improvizované besedy přece jenom obvyklý nebyl. Ovlivnil jej nejen předcházející film, ale i přítomnost Sally. Poradila nám, abychom se napřed všichni společně protáhli, zakřičeli si a uvolnili se. Obvyklý ostych nám to dovolil až po chvíli. To už padly první otázky, sugestivně navozené dějem filmu. Proč se dříve docela normální kluci a holky dostávají do průšvihů a chovají se tak jako v Horké kaši? Čí je to vina?

Ne, jednoznačnou odpověď se v tomto příspěvku nedočtete. Sally nám ji nedala a ani nemohla dát, protože zřejmě taková odpověď neexistuje. Kdyby existovala, stačilo by se přece podle ní zařídit a bylo by po starostech. A tak nezbyvá, než se odpovědi na otázku, jaké jsou problémy, představy o životě, přání a zájmy mladých lidí, dobírat kousek po kousku. Se zřetelím na mnohotvárnost konkrétních situací a lidí.

Ale to vůbec neznamená, že beseda se Sally byla zbytečná, že se vůbec nic neobjasnilo.

Myslím si, že největším přínosem dialogu, který se odbýval v hostivickém kině, bylo zdůraznění několika momentů, které mají ve vztahu k mladým lidem, ale možná ve vztahu mezi lidmi vůbec, klíčový význam. Na prvním místě je to tolerantnost k odlišnostem. Rozdíly mezi generacemi a jednotlivými lidmi jsou tím nejpřirozenějším, co jen může být, už proto, že bez nich by neexistoval žádný společenský pokrok a dokonce ani biologický vývoj. A je ukazatelem vyspělosti společnosti, jak dokáže odlišnosti jako zdroj pokroku využívat. Podpořit ty, které jsou jí ku prospěchu, třeba talenty a nadání lidí, a kulturně eliminovat ty, které jsou nežádoucí, včetně takových jevů, o nichž vypovídá film Horká kaše.

Ve vztahu k mládeži tohle všechno mimo jiné znamená nahradit vrchnostenský postoj starší generace, střídající zdvižený prst a mentorování s podbíživou snahou za mladé všechno zařídit, dostatečným prostorem pro samoštatný vývoj děvčat a chlapců. Zdá se mi, že právě tohle je zvlášť důležité, chceme-li, aby z mladých lidí vyrůstaly sebejisté osobnosti, vědomé si svých práv i povinností ve společnosti a nikoliv jednotlivci maskující vlastní nejistoty, ostych a snad i strach vnějšími projevy síly či dokonce brutality a agrese a nezávislosti na nikom a na ničem. Hezky se to vidí i píše, mnohem obtížnější je tohle všechno udělat. Mám pocit, že organizátoři setkání se Sally i ta zatím malá skupinka dívek a chlapců, kteří v kině zůstali i po skončení promítání, chce právě touto cestou vykročit. Určitě to nebude snadná procházka a neobejde se bez klopýtnutí a třeba i blouďení v místech, kde cesta není značená. Ale, jak moudře řekla také Sally, právo na omyl máme všichni, a mladí lidé zvlášť.

S.P.

PTALI JSME SE ZA VÁS

Začátkem září převzal samoobsluhu Na pískách nový vedoucí soudruh Pačes. Spolu s ním zde pracují ještě tři ženy. Položili jsme za vás novému vedoucímu následující otázky.

Proč máte otevřeno přes poledne a zavíráte již v 16.00 hodin?

"Otevírací doba přes poledne je nutná z provozních důvodů, neboť zde pracují ženy s malými dětmi. Prodloužením prodejní doby by se ještě zvětšil beztak již velký počet přesčasových hodin. Navíc prodejní dobou přes poledne zajišťujeme jako jediní v Hostivici prodej po celý den."

Jste spokojen se stavem personálu?

"Ano."

Jste spokojen se zásobováním prodejny?

"Dílčí problémy se ze začátku mohou vyskytnout s přímými dodavateli, konkrétně s pekárny Kladno a Masokombinátem Písnice. Zatím se však vše řeší k oboustranné spokojenosti. Se zásobováním z Velkoobchodu jsem spokojen."

Vedle samoobsluhy je masna, která je však v současné době zavřená. Proč?

"Masna je uzavřena z personálních důvodů. Nyní se uvažuje o jejím připojení k samoobsluze."

Bylo by možné prodávat v samoobsluze balíčkové maso?

"Zatím toto není možné z důvodu nedostatečného technického vybavení prodejny."

Máte problém s dojížděním. Nechtěl byste bydlet v Hostivici?

"Ubytování mám zajištěno v ubytovně JZD Chýně, ale nestačil jsem se ještě ubytovat. Přesto bych raději sehnal ubytování na občasně přespání v Hostivici."

Z autentických odpovědí připravila
E. Hrbková

DOZVĚDĚLI JSME SE NA OO VB

Tentokrát jsem náčelníkovi OO VB Hostivice položila jedinou otázku. Co zajímavého se událo v Hostivici v letních měsících. Místo odpovědi jsem dostala knihu s denními záznamy. Je jich opravdu požeňnaně. Společně obracíme stránky. Objevují se jména obcí i jednotlivých "hříšníků". Nás budou zajímat jen ty události, které mají nějaký vztah k Hostivici. Mezi 22 obcemi, které patří do obvodu působnosti hostivického obvodního oddělení VB se jméno našeho města objevuje poměrně často. Pár případů jsem pro vás, vážení čtenáři, vybrala. Proč právě ty? Inu, prostě proto, že z nich plyne jedno důležité naučení. Dívejme se kolem sebe a máme-li obrátit známé rčení, hasme i to, co nás nepálí. Jinak se můžeme sami spálit.

12. 7. 1989: Vloupaní do rozestavěného rodinného domku na parcele bývalého zahradnictví na Švermově ulici. Neznámý pachatel vnikl do novostavby oknem, které majitel nechal otevřené. Odcizil zde motorovou pilu v hodnotě 1800,- Kčs, rozbrušovačku za 1400,- Kčs, 6 kusů vanových a umyvadlových baterií a 1 dřezovou baterii, vše v ceně 3500,- Kčs. Provedeným šetřením se před veškeré úsilí odcizené věci nepodařilo nalézt. Pátralo se v ostatních rozestavěných domcích, byli dotazováni všichni, kdo zde kdy pracovali a pracují. Ptali se i lidí, bydlících v bezprostředním okolí staveniště. Žádný výsle-

dek. Lidé si bohužel velice málo všimají toho, co se děje kolem nich, jak se říká, za jejich plotem.

27. 7. 1989: Pytláctví na litovickém rybníku.

- P. V. - žák základní školy v Hostivici chytil na udici ryby v litovickém rybníku. Než ho příslušníci vyrušili, stačil ulovit 5 kaprů.
- Téhož dne - P. M. - nezletilý, ulovil 8 kaprů. Tím statnímu rybářství Benešov způsobil škodu 320,- Kčs.

- Do třetice - rovněž téhož dne, kolem 17. hodiny - mladistvý F. V. chytil na udici zvané "pytlačka". Nic nechytil, protože ho vyrušili příslušníci VB. Nicméně, když seděl na hrázi, jela kolem paní s kočárkem a ptala se ho, za kolik by jí kapra prodal. Nedohodli se o ceně. Přestože lidé vědí, že se jedná o chovný rybník a ryby se zde chytat nesmějí, neustále tento zákaz přestupují. U dětí lze snad tuto "rybářskou" vášeň pochopit. Ale jaký názor si může člověk udělat, jestliže je při pytláčení přistižen i poslanec MěNV. Vždyť každý se tím vystavuje nebezpečí trestního stíhání. A pozor, koupíte-li si od těchto pytláků kapra, stáváte se podílníky na přečinu.

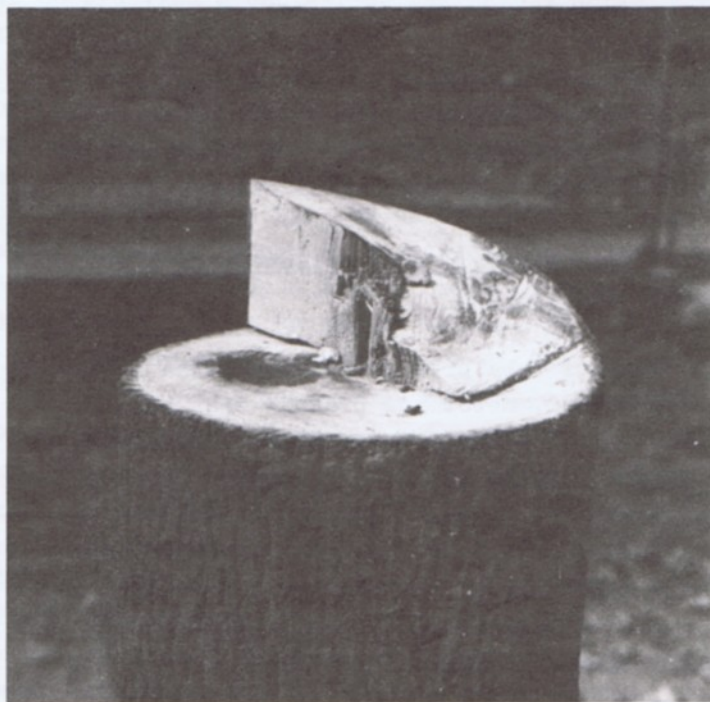
11. 8. 1989: hostivický občan P. H. úmyslně poškodil lavičku v Úhonicích na náměstí, u zastávky autobusu. Vytrhal z ní prkna a zahodil je. Je stíhán pro přečin proti majetku v socialistickém vlastnictví. A proč to udělal?

Byl v Úhonicích za děvčaty. Na zastávce společně čekali na další kamarády. Náš mladík se s jednou dívkou nepohodl a jako projev své síly a "mužnosti" předvedl tento silácký kousek. Kolemjdoucím ženám, které ho okřikly, sprostě odpověděl

Největší pohoršení však způsobili vandalové, kteří pár dní před začátkem školního roku podřezali javory před hostivickou základní školou. V sobotu 26. 8. 1989 v 9.00 hodin byla tato událost telefonicky nahlášena na OO VB. Na místo se dostavil příslušník, který měl v tu dobu stálou službu na obvodě. Byl rovněž vyrozuměn předseda MěNV. Tři stromy před hlavním vchodem do školní budovy byly podřezány ve výši cca 150 cm. Větve ležely přes chodník a částečně zasahovaly i do vozovky. Javory, vysoké 5-8 m zničili neznámí pachatelé v časných ranních hodinách. Další dva stromy byly naříznuty ve stejné výšce do hloubky cca 15 cm. Bylo provedeno šetření a příslušníci VB zjistili, že toto hrubé vandalství spáchali dva hostivičtí mladíci. Ale jelikož proti nim zatím nejsou žádné přímé důlasy, není také žádný svědek a oba tento čin shodně popírají, nelze je postavit před soud. Jen ty zničené stromy žalují. V takových případech totiž v drtivé většině záleží na všímavosti občanů a na jejich ochotě pomoci příslušným orgánům, aby pachatelé mohli být spravedlivě potrestáni.

S náčelníkem OO VB Hostivice
připravila A. Křižková

PŘÍSLOVÍ

Špatný hudebník zkazí dobré housle, dobrého člověka zkazí špatní přátelé.

POZNATKY Z ČINNOSTI VÝBORU LIDOVÉ KONTROLY

Výbor lidové kontroly /VLK/ MěNV Hostivice, který má 7 členů /4 poslenci, 3 aktivisté/, pracuje ve stejném složení od počátku volebního období. Schází se pravidelně jednou měsíčně k projednávání a zajišťování úkolů.

Naše činnost vychází z ročního plánu práce, který je schvalován plenárním zasedáním MěNV. Kromě pravidelných akcí, jako je kontrola vyřizování stížností na MěNV, kterou provádíme čtvrtletně, a kontrola plnění usnesení plenárního zasedání, do plánu kontrolní činnosti zařazujeme akce v oblastech, kde přetrvávají nedostatky. V posledním období jsme se pravidelně zabývali činností obchodu a služeb v našem městě. Kromě plánovaných akcí provádíme také operativní kontroly podle pokynů našeho nadřízeného orgánu - VLK ONV Praha-západ.

Nyní k výsledkům některých kontrolních akcí. V loňském roce jsme provedli na pokyn a podle typového programu nadřízeného orgánu prověrku stavu zásobování obchodních organizací Středočeského kraje nedostatkovým zbožím. Cílem prověrky bylo zjistit úroveň zásobování ve vybraných druzích potravinářského zboží v maloobchodě, se zaměřením na uspokojení spotřebitelské poptávky. Při prověrce v prodejně Potravin 008 (samoobsluha, Čs. armády č. 17) jsme zjistili, že vytypované zboží je do prodejny sice pravidelně dodáváno, dodávky jsou oproti objednávkě však natolik kráceny, že je zboží prodáno do jednoho dne po dodávce. Analogická situace byla zjištěna v prodejně Potravin 761, (maso - uzeniny, Čs. armády 17). Většina zboží, které bylo předmětem kontroly, chybí dlouhodobě. Přestože vedoucí prodejny tyto výrobky trvale objednává, jsou dodávky buď kráceny /většinou přibližně 30 %, např. špekáčky/ nebo nejsou objednávky plněny vůbec /např. lovecký salám, dunajská klobása/. Přestože jsme výsledek prověrek v obou prodejnách dali k dispozici v předepsaném termínu nadřízenému orgánu, nedošlo v zásobování k žádnému zlepšení.

Kontrola rozsahu poskytovaných služeb je prováděna každoročně. Doneslána byly zjišťovány stále stejné nedostatky, které Oblastní podnik služeb v Roztokách nedokázal vyřešit. Doufáme, že výsledek kontroly, kterou provedeme v nově vzniklém Městském podniku služeb v letošním roce, bude příznivější.

Žádné nedostatky nebyly zjištěny při kontrole hospodaření městského kulturního střediska, při kontrole školní jídelny a při kontrole povinností občanů vyplývající z povolení MěNV k poskytování služeb.

Při kontrole ve výkupně Sběrných surovin jsme zjistili nejasnosti při výkladu normy, určující, které druhy sběrového papíru se vykupují za 1 Kčs po kg a které za 60 haléřů za kg. Problematiku jsme konzultovali na ředitelství Sběrných surovin a pro informaci občanům uvádíme, že za korunu se vykupují:

- a) černobílé noviny včetně novin s barevnými titulky
- b) ilustrované barevné časopisy
- c) vlnité lepenky třívrstvé.

Všechny uvedené druhy musí být vytříděné zvlášť. Pokud nejsou samostatně vytříděné /např. noviny a časopisy dohromady/, činí jejich výkupní cena šedesát haléřů.

Naše činnost je každoročně hodnocena nadřízeným orgánem. V soutěži VLK okresu Praha-západ jsme v loňském roce obsadili třetí místo.

Za VLK MěNV Hostivice
ing. Jan Gruntorád

NOVÝ ŠKOLNÍ ROK V PO

V pionýrském roce 1989/90 je činnost pionýrů zaměřena a vedena celostátní hrou "S pionýrským lvíčkem". Hra je motivována 45. výročím vyvrcholení národně osvobozené boje českého a slovenského lidu a osvobození vlasti Sovětskou armádou. Nejlepším pozdravem bude další oživení zájmu dětí o pionýrskou práci a zlepšení pravidelné a aktivní činnosti oddílů. Od září 1989 patří do naší organizace i dva stávající oddíly mladších pionýrů v Chýni, a věříme, že přibude i oddíl starších pionýrů pod vedením členů SSM v Chýni. Vždyť pionýři - to je základna pro jejich organizaci. Hostivických oddílů je 13 a 2 oddíly jisker. Pro nové jiskřičky v 1. třídách hledáme vedoucí a rádi uvítáme zájemce o tuto práci v našem kolektivu pionýrských pracovníků. Uvítáme i odborníky, kteří by chtěli své znalosti a zkušenosti předávat pionýrům.

A nyní již k vlastní činnosti. Hra "S pionýrským lvíčkem" je veselá i vážná, má tři etapy a je určena všem pionýrům. Hra nabízí rozmanité úkoly a skupina si je může vybírat i různě upravovat. Vedení naší skupiny se pro hru rozhodlo a již na září připravilo pro pionýry úkoly zaměřené na poznání našeho města.

Úkoly jsou rozdělené a přizpůsobené věkovým kategoriím, jiskrák, mladším i starším pionýrům. Úkoly budou nalézat pionýři vyvěšené na nástěnkách, někdy zašifrované nebo uschované v rébusech nebo v hádankách. V jednotlivých částech hry chceme děti seznámit s historií i současností Hostivice, chceme přiblížit výrobní závody v Hostivici, přírodu a zajímavosti v okolí našeho města. Součástí hry budou i branné závody, celoskupinové akce zaměřené na prospěšnou činnost a kulturní programy. Nejlépe uspět může jen ten oddíl, který se do soutěže i celoskupinových akcí zapojí kolektivně. Hra bude vyhodnocena v květnu 1990, ale činnost pionýrů bude pokračovat dále a vyvrcholí na 2 letních táborech, které bychom chtěli o příštích prázdninách uskutečnit.

Tak to jsou plány naší PO Mír v Hostivici. A jak se nám bude dařit je plnit, s tím vás budeme postupně seznamovat.

Jitka Hgková, Lad. Pasáková
skup. vedoucí PO SSM Mír Hostivice

DO VODY BEZE STRACHU

"Neboj se vody, ponoř hlavu a vydechni". Tato slova jsou slyšet z úst instruktora plavání radlického bazénu. Obě druhé třídy, doplněné na rovnou pětadesátku ze třetích tříd, slyší povely plavčíka dvě vyučovací hodiny každý týden. Plných deset týdnů se děti budou seznamovat s vodou. Mezi dětmi jsou už takové, kterým plavání nedělá starosti. Jako např. Jirkovi Havláskovi, Petře Evanové a Terezce Štanderové. Jiní zase vstupují do vody se strachem a někdy i s odporem. Proto jsou děti už od mateřské školy zvykány na vodu, aby se jí nebály. Základní škola navazuje na tento základ a ve dvaceti hodinách výcviku jsou dětem dávány základy plavání.

Třídní učitelky obou druhých tříd se výcviku zúčastňují jako pedagogický dozor. Samotný výcvik je svěřen odbornému plavčíkovi.

Některá děvčata jsou ve vodě jako doma. Nemají strach a směle o nich můžeme říci, že jsou ve svém živlu. Ty, které se s vodou teprve seznamují, postupně ztrácejí obavy a rostou z nich malí hrdinové. Již potopí hlavu pod vodu a pomalu vydechují. Když to dokáží, mají ve tvářích úsměv vítězství. Plavčík pomalu a s citem ukáže, co si mohou ve vodě dovolit, zároveň dětem vysvětlí, že voda je dobrý přítel, ale strašný živel. Nikdo nesmí přeceňovat své

síly. Začátky výuky začínají splýváním s nadlehčovací deskou s pohybem nohou a později bez desky i s prací rukou. Děti jsou šikovné a rychle se učí. Některé plavou už po několika lekcích, jiným to trvá déle. Všechny se ale přestanou bát vody.

Je na rodičích, aby se svými dětmi využili každou příležitost k návštěvě bazénu a v letních měsících i přírodní koupaliště. Vždyť umět plavat, to už dnes patří k běžným lidským dovednostem. O základy se postarala škola a zbytek je právě na rodičích. I tak se dokazuje spolupráce rodičů se školou. Nestačí jen s dětmi psát úkoly, ale soustavně se starat i o jejich fyzickou zdatnost. Je jen na škodu, když mladí lidé neumí ani vylézt na strom, nebo si zaplavat. Dobrá "fyzička" byla vlastní všem klukům z vesnice nebo malých městeček. Že je to dnes poněkud jinak, slyšíme od tělocvikářů středních škol a učilišť a žel i při odvozech branců. Proto si přejme, aby naše děti více znaly, byly zdravé a do vody šly bezstrachu.

L. Evanová

V úvodním článku tohoto čísla se čtenáři dověděli, že novým ředitelem zvláštní školy je promován pedagog soudruh Jiří Kubíče. Má bohatou pedagogickou praxi. 9 let působil na zvláštních školách, z toho 5 let jako ředitel. Po 6 let vedl kabinet pro práci zvláštních škol a pro práci zvláštních pedagogických učilišť v Krajském pedagogickém ústavu v Praze. Poslal nám následující příspěvek.

JE ZVLÁŠTNÍ ŠKOLA SKUTEČNĚ ZVLÁŠTNÍ?

Není to tak docela pravda. Od základní školy se zvláštní škola odlišuje jiným učebním plánem, osnovami i metodami vlastní práce, které podporují konkrétní myšlení žáků. Chodí k nám totiž žáci, kteří nemohou úspěšně zvládnout učivo základní školy. Teprve na zvláštní škole mnozí z nich pocítí první úspěchy ze školní práce, a to má pozitivní význam pro celý jejich další život.

Po absolvování školy mají možnost se vyučovat v mnoha zvláštních učebních oborech a mají tak rovnocennou možnost úspěšně se uplatnit

v dospělosti v pracovním procesu jako jiní mladí lidé. Na pracovišti totiž rychle mizí rozdíly, které byly v době školní docházky tak výrazné.

Z těchto důvodů se mi nezdá, že zvláštní škola by byla nějakou zvláštní institucí, jen k dosažení vzdělání a k uplatnění lidí ve společnosti se tu jde jinou cestou.

S žáky zvláštní školy jsme řadu let potkávali manžele Langrovi. Dnes jsou na škole nové tváře učitelů.

Učitelskou dvojici manželů Langrových z důvodů dlouhodobé nemoci zatím vystřídalí ti-to učitelé: František Flemr, který má několi-kaleté zkušenosti z práce na základní i zvláštní škole, Lucie Jirmanová, která zde získává první praktické zkušenosti, ale v budoucnu se peda-gogické práci chce plně věnovat. Mohu-li mluvit za vcelku mladý kolektiv, všichni chceme pokračovat v téměř dvacetileté práci manželů Langro-vých. Je jejich zásluhou, že škola má dobře vybavené dílny, cvičnou kuchyň a pro výchovně vzdělávací práci je zde dostatek pomůcek. Žáci školy dosahovali dobrých výsledků i v dalších činnostech. Naší snahou je vytvořit takové podmínky pro práci školy, které budou mít příznivý vliv na výsledky výchovně vzdělávací práce.

Jaké jsou tedy perspektivy školy?

Předně bychom chtěli vytvořit takovou atmosféru ve škole, která bude podněcovat žá-ky k práci. Je skutečností, že pro mnohé je škola jedinou kulturní institucí, která je dlouhodobě ovlivňuje. Proto bychom rádi u žá-ků dosáhli pozitivní vztah k lidem i k sobě samým, ke kulturním hodnotám i k práci.

Rovněž bychom rádi zlepšili estetické prostředí školy. Na svém předchozím pracovišti, v Krajském pedagogickém ústavu, jsem měl možnost poznat řadu zvláštních škol Středoče-ského kraje. Tyto poznatky bych rád uplatnil při zlepšování materiálního vybavení. V posledním období se MěstNV Hostivice postaral o některé změny v materiální oblasti (oprava osvětlení, podlah, úpravy WC apod.) Přesto však je třeba materiální podmínky školy řešit komplexně, ne-boť estetické prostředí pomáhá vychovávat kultivované lidi.

PRANOSTIKY

Když dlouho listí nespadne, tuhá zima se při-kradne.

ZE VZPOMÍNEK NEJSTARŠÍ GENERACE

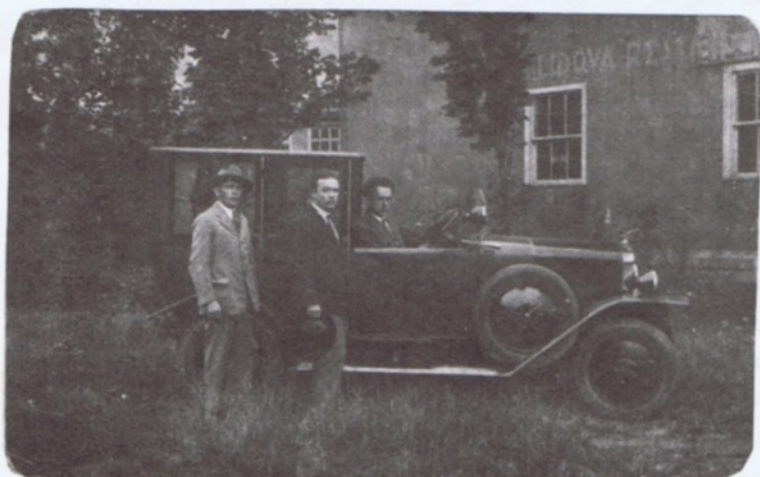
18. října 1989 se dožije pěkného věku 93 let J o s e f D u s í k z Jenečka. Je jed-ním z typů lidí, o kterých platí přísloví zlaté české ruce. Uměl se vždy postavit k práci a ta za něj mluvila. Až do pozdního věku si dovedl uchovat humor, který je, jak známo, dobrým lé-kem. Téměř denně chodí na dlouhé procházky, rád si zajde na skleničku v Litovicích a pohovoří si.

- "Jsem rodák z Hostivice, ale zámečnickem jsem se vyučil v Praze v Truhlářské ulici. To bylo tenkrát - na začátku století - byl jsem mladý a chtěl poznat svět. Se Slávkem Prchalem jsme se sebrali a šup do světa na zkušenou. To bych mladým přál! Projeli jsme a prošli pěšky Německo, Holandsko, Itálii, Rakousko. Kdo po-třeboval řemeslnou práci - měl nás. Někde jsme se zdrželi týden, někde měsíc. Spali jsme ve stozích, hospodách, gruntech. Pasy? Víza? To tenkrát nebylo zapotřebí. Šli jsme rovnou za nosem s tovaryšským listem v kapse. Zastavila nás až Vídeň. To už ale vypukla válka a každé ruky bylo zapotřebí. Jezdil jsem domů do Hosti-vice a za jeden jediný měsíc v dílně na Ullmanga-se 63 jsem si vydělal tolik, že jsem se mohl dobře obléknout, najíst se a napít. Asi proto mě doma začali říkat "hostivický frajer". Cho-dili jsme ve Vídni do Národního domu, který byl

nedaleko naší firmy a k mým kamarádům tehdy patřil i Klement Gottwald, který se mnou pracoval u stejného ponku jako truhlář. Celé dva roky jsem vydržel ve Vídni, ale pak si na mě přeci jen vojenští páni vzpomněli. Rukoval jsem do války, utíkal domů, byl jsem 3 x eskortován zpět, málem jsem přišel o život, ne v boji, ale za dezerci. Naštěstí válka skončila a já byl zachráněn. Nemám rád válčení. Lepší je válčit se ženskými, takové Holanďanky jsou pěkně rostlé, ale moc vysoké, zatímco Italky bývaly malých postav, ale zas divoké krasavice. Když jsem při našem útoku na italské frontě zůstal dřepět v zákopu, najednou se objevila ruka s pistolí a pobízela mě vpřed. Rozběhl jsem se a kličkoval před smrtí, uhýbal jí a vysmíval se, a to mi zůstalo až dodnes. Když přijdu na hřbitov, nechtějí mě tam. Říkají, že potřebujou mladší, tak asi půjdu rovnou do pekla. Ale peklo mám už také za sebou. Vždyť se svojí ženou se znám asi od roku 1913 a od jednadvacátého jsme spolu. A ženě je devadesát jedna. Když přijdu někdy k doktorovi, řekne mi: "Dejte mi to Vaše srdce!" - Já vím, že mi bije jako zvon. Doktor také řekl, že je teprve padesátileté. Ale paměť už taková není.

Celý život jsem pracoval jako řemeslník a byl ve všem poctivý. Proto nikde a nikdy mě nechtěli ze zaměstnání propustit. Poctivost a víra jsou mým životním vyznáním."

Zpracoval Pavel Krchov

Snímek z roku 1926, pořízený v Litovicích. Josef Dusík je první zleva. Muže uprostřed už pan Dusík neidentifikoval. Za volantem je František Suchánek.

ČESKOSLOVENSKÁ
SPARTAKIÁDA '90

ČS SPARTAKIÁDA 1990

Přesně devět měsíců zbývá do okamžiků, kdy v příštím roce vykročí cvičenci Československé spartakiády 1990 na strahovský stadión a desítky dalších cvičišť ve všech okresech republiky. Jedním z těchto cvičišť bude také dějiště okresní spartakiády okresu Praha - západ - sportovní stadión v Hostivici. Přípravy u nás i v celém okrese vstupují do závěrečné etapy. Je tedy čas seznámit veřejnost se složením štábu pověřeného přípravou okresní spartakiády. Předsedou štábu je Karel Blätterbauer, místopředsedou Jaroslav Eliášek, tajemníkem František Cílek. Štáb má tyto odbory: odbor hromadných vystoupení, odbor sportovních a turistických soutěží, propagační odbor, technický odbor, stravovací odbor, dopravní odbor, zdravotní odbor, ekonomický odbor a organizační odbor. Se složením a úkoly jednotlivých odborů vás postupně seznámíme. Hostivický spartakiádní štáb musí velice úzce spolupracovat s okresním štábem. Předsedou tohoto štábu je tajemník OV KSČ František Brandejs.

Okresní spartakiádu si nelze představit bez pomoci hostivických závodů a bez účasti školy. Rovněž společenské organizace NF mohou podstatně přispět k přípravě a úspěšnému průběhu spartakiády. Vítána je samozřejmě jakákoliv podpora ze strany veřejnosti. Nejaktuálnější je pomoc při plánovaných úpravách stadiónu.

NEPŘEHLEDNĚTE

Tradice amatérského divadla v Hostivici je neobyčejně bohatá a úspěšná. Tentokrát nám však nejde o minulost divadla v našem městě, nýbrž o jeho budoucnost. V posledních letech jsme zaznamenali několik pokusů o "vzkříšení" divadla u nás. Bohužel, žádný nedoznal úspěch. Pevně však věříme, že pokus, o kterém nyní přátele divadla informujeme, bude úspěšný. Městskému kulturnímu středisku nabídla spolupráci skupina mladých Pražanů, kteří chtějí amatérskému divadlu věnovat všechny svůj volný čas. Skupina hodlá do svých řad přijmout také zájemce z Hostivice a okolí. Počítá s tím, že

zkoušky by se konaly v Hostivici a také představení nastudovaných her by se vždy konalo v Hostivici. Samozřejmě i všude jinde, kde by byl o vystoupení souboru zájem.

Mladí divadelníci si zvolili pro nový soubor hezký název Calipso. Sympatické na jejich plánech je, že chtějí začít pohádkou pro děti a v prvních měsících si především osvěžit abecedu divadelní práce. Proto s radostí přinášíme pozvání Calipsa. Přijďte mezi nás. Přijďte prožívat nezapomenutelné chvíle na divadelních prknech. Nevěříte-li v nezapomenutelnost takových chvil, zeptejte se někoho ze svého okolí, kdo dříve hrával divadlo, na jeho zážitky. Váháte-li, věřte, že nic neriskujete. Přijďte to zkusit, rozhodující přece je, máte-li divadlo rádi.

A teď to nejdůležitější. Podrobné informace vám ochotně poskytnou pracovnice kulturního střediska. Tel. č. 395 297, úřední hodiny v kanceláři v budově MěstNV na Husově náměstí: každý čtvrtek 8.30 - 12.00

12.30 - 18.00

Z KONCERTNÍHO ŽIVOTA

V HOSTIVICI

V zámecké aule se 25. září 1989 hostivickému hudbymilovnému obecnstvu představily klavíristka Jindra Kramperová a komponistka Sylva Bodnarová.

Jindru Kramperovou jsme vídávali na televizních obrazovkách v dobách, kdy se ještě rozhodovala mezi sportovní a uměleckou kariérou. Čtyřikrát byla mistryní republiky v krasobruslení a reprezentovala náš sport v mezinárodních soutěžích. Poroty oceňovaly zejména její dokonalé vyjádření hudebních myšlenek pohybem. Ve stejné době se však Jindra Kramperová zároveň věnovala hudbě. Už ve 12 letech zvládla celovešerní klavírní recitál a ve 13 letech hrála ve Smetanově síni se symfonickým orchestrem FOK Mozartův Korunovační koncert. Po maturitě studovala na uměleckých vysokých školách v Bratislavě, v Praze a v Moskvě. Často vystupuje s našimi symfonickými i komorními orchestry na pódii, umělkyně. v rozhlase i v televizi, účinkovala před koncertním publikem tří kontinentů, vydala svou profilovou desku, získala 1. cenu na smetanovské soutěži v Hradci Králové, pedagogicky působí na

pražské Akademii muzických umění, připravuje se na koncert v Bruselu a na umělecké turné v Japonsku. Hudební kritika chválí především její bohaté výrazové a úhozové rejstříky i plné a ušlechtilé znění klavíru v pianissimu i v největším forte. Všechny tyto své kvality prokázala i na tomto svém koncertě v Hostivici.

Mladá skladatelka Sylvie Bodarová začala komponovat už v sedmi letech. Vystudovala konzervatoř v Bratislavě a akademii v Brně, pobývala na stážích v italské Sieně, v polském Gdaňsku a v nizozemském Amsterdamu, chystá se na festival soudobé hudby v Londýně. Ze svých četných skladeb má nejsilnější citový vztah ke koncertu pro violu a orchestr. Má název Plankty /Pláčě/ a složila jej pro violistu Jana Pěrušku. Ráda se také vrací ke smyčcovému kvartetu nazvanému Dignitas homini /Důstojnost člověka/. Pracuje na koncertě pro houslistu Ivana Ženatého, jeho premiéra bude napřesrok v Ostravě na Janáčkově máji. Chystá i velkou vokálně symfonickou skladbu.

Svůj program zahájila Jindra Kramperová známou Mozartovou sonátou D dur, zvanou Lovecká. Po ní následovalo první provedení sonáty F dur na Mozartovo téma od Antonína Rejchy, pražského rodáka, který působil od roku 1808 trvale v Paříži. Tuto jeho skladbu obstarala v pařížské Národní knihovně sama interpretka a chybějící začátek a konec poslední věty citlivě dokončil její manžel, skladatel a dirigent Vít Micka. Potom přednesla J. Kramperová klavírní fresku Sylvie Bodarové Dozvěny.

V bezprostředně následující besedě ocenili posluchači nápaditost i dramatičnost provedené skladby a její citovou hloubku, zároveň i osobitý a zaujatý přednes v interpretaci. J. Kramperová naopak ocenila výbornou akustiku síně a S. Bodarová zase pozornost a vnímavost posluchačů.

Koncert končil cyklem sedmi skladeb velkého představitele německého romantismu Roberta Schumanna Kreisleriana. Autor je nazval podle tehdy velmi populární postavy z povídek E. T. A. Hoffmanna.

Po velmi srdečném rozloučení, o které se jako vždy zasloužil předseda Kruhu přátel hudby, zazněly v přídavku dvě drobné skladby Bedřicha Smetany - Vzpomínka a Hulán.

Věříme, že na tento úspěšný koncert budou mile vzpomínat nejen Hostivičtí, ale i obě

PŘÍBEH Z CEST

Řekli mi: "napiš něco o cestování". Samozřejmě zajímavého. Jako by toho na tohle téma nebylo napsáno už dost. Copak já můžu napsat vzpomínky z cest po Itálii nebo reportáž ze Singapuru? Sjezdil jsem toho - na obyčejného smrtelníka - dost, ale na literární dílko to rozhodně nevydává. Tak alespoň příběh, snad bude úsměvný.

Obvykle lidé k cestování potřebují jízdenku nebo letenku nebo prostě lístek. Bez toho je člověk černý pasažér, a když nemá štěstí, tak zaplatí pokutu. Projel jsem ale tisíce kilometrů vlakem bez jízdenky, a pokutu jsem neplatil. Že jsem měl štěstí? Ba ne, a pokud jsem ho měl, tak nikoli při černé jízdě.

Dal jsem se naverbovat na jednu sezónu do zahraniční skupiny lunaparku, který byl vyslán do SSSR. Je to kolektiv až padesáti lidí, který ke své práci je vybaven nejen technickými prostředky včetně vozidel, ale i pohodlným ubytovacím zařízením. To všechno cestuje po železnici z Čech třeba až do Tatarské republiky. A jedním z těch padesáti pracovníků jsem byl i já. Z nákladního vagónu, na kterém byla upevněna i moje maringotka je podstatně jiný výhled do kraje i jízda má jiná pravidla. Vlak nezastaví v obvyklých stanicích a jízda po 500 až 800 km bez zastávky po sovětské železnici není žádnou výjimkou. A naopak. Zastávky v odstavných či seřazovacích plochách nemají stanovený příjezd ani odjezd. Nemůžete si koupit na nástupišti noviny nebo limonádu, nikdo vás neupozorní na odjezd vašeho vlaku. Vlak stojí - možná že jen krátce zastavil - možná bude stát několik hodin. To vám nikdo neřekne. Že máte chuť na šálek čaje či kávy? Že si chcete ohřát alespoň párek k jídlu? Zkuste to, ale pozor! Nastražte uši a poslouchajte. Jakmile uslyšíte pravidelné blížící se úderů ocelových nárazníků, chyťte se něčeho pevného a držte se. Některý z postupných úderů znamená, že i váš vagón rázně změnil stav klidu za prudký pohyb. To bylo vždy nepříjemné a často i nebezpečné. Náraz byl tak silný, že mne vždy stačil srazit na zem nebo přirazit na stěnu či na nábytek.

Modřiny sice bolely, ale hlava si přesto vzpomněla, že zvuk se šíří rychleji než pohyb vozu. Každá rána znamená jeden vagón. Jsem v desátém voze, tedy desátá rána je moje. Tak se připrav - sedm, osm, devět - drž se! Většinou to fungovalo a ještě dlouho potom jsem ostražitě poslouchal všechny úderů kolem sebe a chystal si obrannou pozici. Vždyť desátá rána byla moje. Inu není cestování jako cestování.

Va

KULTURNÍ AKTUALITA

Před 110 lety, 31. října 1879 se na Zlíčkově narodil oblíbený český herec, zpěvák a skladatel populárních textů i melodií, slavný písničkář Karel H a š l e r.

Po ukončení základní školy šel nejprve do učení, měl se stát rukavičkářem. Ale od nejuťlejšího mládí ho srdce táhlo na prkna znamenající svět. Začínal jako většina tehdejších českých herců mezi ochotníky, ale ještě mu nebylo ani dvacet let, když se octl na jevišti známé smíchovské Arény. Postupně byl členem několika kočujících divadelních společností, v letech 1902 až 1903 působil v Zemském divadle ve slovinské Lublani, až konečně dosáhl vrcholu herecké kariéry, stal se na téměř třináct let členem první české scény, Národního divadla v Praze. Přestože tam vytvořil řadu významných rolí v českých i světových dramatech, zejména ve hrách Shakespearových, jeho největší láskou byly po celý život populární písničky. Zařídil si vlastní kabaretní scénu a skládal pro ni celé stovky kupletů, šansonů, písní, které se rychle rozletěly po všech koutech naší vlasti.

Zpívaly většinou o milované Praze, o staré Praze Nerudově, o jejích drobných lidech, šťastných i nešťastných, rozmarných i rozverných, smutných i zamilovaných. O Starých zámeckých schodech i o Císařské louce s řadou topolů, o chvílích, kdy nad Prahou se večer uklání a zvony krásně zvoní, kdy nad Prahou tančí hvězdičky a usmívá se měsíc. Radil mláďencům, aby netruchlili, když je panenka nechce ráda mít, chválil muziky, co umějí tak krásně hrát, opěvoval hezoučké Anduličky a tradiční pouť u svatého Matěje. Prozpěvoval i o lásce, která neuvadá, ani když člověk už odchází do nebe, o bílém kvítku za čepicí českého vojáka, odcházejícího do války pod cizími praporemi.

Ve všem, co Hašler bránil i proti čemu vystupoval, mu historie za pravdu nedala. Ale

ve chvílích, kdy se chystala roku 1938 národní tragédie, pokoušel se Hašler roznitit české sebevědomí i lásku k svobodě svým filmem Písníkář, kde se kromě závažné písně

Svoboda je svoboda, bez té nelze žít,
tu nám nikdo neprodá, pro tu musíme se bít...

zpívala i Hašlerova melodie ze všech nejoblíbenější:

Ta naše písníčka česká, ta je tak hezká,
tak hezká.

Když se Hašlera těsně před vypuknutím druhé světové války ptali, jak to asi všechno dopadne, odpovědět velmi stručně:

"Jednou ráno se probudíme a budou tady. Na Václavském náměstí, v Praze, všude. Nakonec to přirozeně dopadne dobře, jinak to ani dopadnout nemůže, ale mnohý z nás to asi nepřezije."

Tahle jeho předpověď se mu splnila do slova a do písmene. Byl zatčen Gestapem a jako mnoho jeho statečných druhů zahynul roku 1941 v koncentračním táboře Mauthausenu.

Jeho písníčky však žijí dál. Jsou svěží a působivé i po padesáti letech a snad neztratí svůj půvab ani pro příští generace.

- r

ZNOVU TANEČNÍ

Už si pomalu zaslouží označení tradiční. Třetí sezónu se každé úterý schází v Dělnickém domě budoucí tanečníci.

Také letos, 3. října 1989 v 19,00 hodin, se poprvé postavilo na parket 50 nových adeptů tance, aby zkusili první krůčky na klouzajících a zrádných parketách. Pod vedením pražských tanečních mistrů Evy Horákové a Ing. Tůmy si osvojí během podzimu a zimy všechny základní tance. Naučí se tančit standardní tance jako foxtrot, waltz, blues, královský valčík i u mládeže oblíbené latinsko-americké tance, jako jsou např. cha-cha, rumba, jive nebo samba a rock-and-roll. Ale největší úspěch by měla mít a věříme, že bude mít, česká polka. Dovádívá a veselá jako mládí samo. Přestože se tanci věnuje větší část vyučovací doby, mají taneční ještě jeden a ne malý úkol. Uvádějí naši mládež poprvé do společnosti. Učí ji společenskému chování a taktu. Pochopitelně to nejde najednou, společenská pravidla vypadají složitě, ale v podstatě jsou přirozená a příjemná. Správně se chovat, to začíná být nyní mezi mládeží

velkou módou, tak jako romantický módní styl oblékání, charakterizovaný kraječkami a volánky.

A tak přejme novým adeptům tanečního umění, aby zvládli nejen taneční kroky, ale i vstup do společenského světa.

E. H.

ANEKDOTY

"Jestlipak víš, jaký je rozdíl mezi mladými dívkami dřív a nyní?"

"No ovšem, dřív se mladé dívky červenaly, když se styděly, a teď se stydí, když se červenají."

Pan Novák hraje v noci na gramofon, když sousedova dcera zazvoní a prosí o zapůjčení gramofonu.

"Vy chcete tak pozdě tancovat?"

"Ne, ale chceme spát."

POZVÁNÍ DO KNIHOVNY

... Ještě jednou se ozve praskot, pak temné zadunění a bouchnutí a pak už jen potichu padal kamínek za kamínkem, až se postupně rozhostilo ticho... Dick už utíkal k místu, kde se rozlehl ten rachot. Titty popadla Rogera za ruku a začala ustupovat zpátky chodbou.

"Tudy se ven nedostaneme" řekl tiše Dick.
"Staré bednění se sesulo a chodba je zavalená".
"Jsme tu uvězněni" zděsila se Drotka...

Je to situace velmi zapeklitá, kterou dětem - hrdinům románu A. Ransoma Holubí pošta jistě nezávidíme, ale držíme jim palce a pevně doufejme, že vše dobře dopadne.

A ti, kdo jsou předem zvědaví, jak to s nedobrovolnými vězni skončí, mají možnost navštívit dětské oddělení knihovny a napínavý příběh si přečíst.

Oddělení pro děti je otevřeno:

pondělí 12,00 - 16,00

středa 12,00 - 16,00

Srdečně zveme k návštěvě nejen děti, ale i jejich rodiče.

Oddělení pro dospělé je otevřeno:

pondělí 8.00 - 11.30 12.30 - 17.00

čtvrtek 9.00 - 18.00

Na nové čtenáře se těší MĚLK Hostivice.

PŘIVÍTALI JSME DO ŽIVOTA

M n o h o š t ě s t í

SŇATEK UZAVŘELI

P ř e j e m e š ť a s t n o u c e s t u
ž i v o t e m

ZPRÁVY SPOZ

ŽIVOTNÍ JUBILEA

Josef Dusík	18.10.1896	93 let
Anna Jonášová	23.10.1901	88 "
Emilie Kolínová	3.10.1904	85 "
Josefa Ondřichová	8.10.1904	85 "
Marie Křížová	13.10.1904	85 "
Františka Rozehnalová	5.10.1905	84 "
Marie Řečínská	20.10.1905	84 "
Růžena Zachariášová	22.10.1905	84 "
Václav Roubal	6.10.1906	83 "
Emilie Šmejkalová	14.10.1906	83 "
Jaroslav Linek	16.10.1906	83 "
Aloisie Šmolková	18.10.1908	81 "
Karel Houška	20.10.1908	81 "
Marie Kopalová	2.10.1909	80 "

B l a h o p ř e j e m e

Dne 15. 10. 1989 oslavili naši drazí rodiče Marie a Rudolf Z v o n í č k o v i 50 let společného života. Srdečně jim děkujeme za všechno, co pro nás učinili. Přejeme jim ještě mnoho spokojených let a hlavně hodně zdraví do dalšího života.

Dcery Ivana a Alena s rodinami.

Z NAŠICH ŘAD ODEŠLI

Antonie Bryndová	1909	4.8.1989
Nikolaj Nalyvajko	1900	8.8.1989
Václav Horák	1902	12.8.1989
Karel Kučera	1924	8.9.1989
Marie Fialová	1910	1.9.1989
Josefa Štefanová	1915	18.9.1989

Č e s t j e j i c h p a m á t c e

PODĚKOVÁNÍ

Děkuji všem přátelům a známým, kteří doprovodili na poslední cestě naší maminku, paní Marii F i a l o v o u. Dík patří i MUDr. G. Petkovovi za péči a trpělivost, kterou její nemoc vyžadovala.

Dcera Jarmila Tesárková a manželem.

VZPOMÍNKA

Dne 22. září 1989 tomu bylo 8 let, kdy nás navždy opustila naše milovaná maminka, babička, prababička, paní Anežka F i a l o v á. Stále vzpomínají dcera Věra Ferbasová a rodiny Ferbasova a Kopova.

30. 9. 1989 jsme si připomněli 6. výročí úmrtí naší maminky, paní Marie T e s á r k o v é. Vzpomeňte s námi.

Syn Miroslav Tesárek s manželkou

Dne 13. října vzpomeneme 8. výročí úmrtí našeho milovaného manžela, tatínka a dědečka, pana Miroslava F i š e r a. Kdo jste ho znali, vzpomeňte s námi.

Děkuje manželka s rodinou a příbuznými

Za Karlem Kučerou.

Dne 8. 9. 1989 zamřel Karel K u č e r a, lektor hry na několik hudebních nástrojů. Po svém dědovi přinesl si na svět nadání k hudbě a muzicírování. Hudbu nejen sám pěstoval, ale vedl k ní i několik generací mládeže. V těžkých dobách poslední války a potom i ve složitých časech poválečných účinkoval se svými houslemi a později i s trumpetou v různých

muzikantských skupinách našeho kraje. Vedl několik tanečních orchestrů, dechovou hudbu v Hostivici a vyučoval hře na hudební nástroje v lidové škole umění v Novém Strašecí. Jako lektor působil i v hudebních kursech v našem městě. Patřil k velké skupině hostivických muzikantů, která už odešla do orchestru věčnosti. Muzikanta Karla Kučera znali v širokém okolí jako člověka, který rozdával radost, zábavu a oddech mladým i starším.

Va

KOPANÁ

sobota 21. 10

Čísovice - dorost 10.15

neděle 22. 10

Černošice - žáci 10.00

Choteč - "B" 14.30

Kročehlavy B - Hostivice 10.15

odjezd 9.15

sobota 28. 10.

turnaj příprevek v Rudné /hřiště Drahelčice/

9.00

dorost - Vrané 10.15

Hostivice - Lety 14.30

neděle 29.10.

žáci - Lety 10.00

"B" - Statenice 14.30

sobota 4. 11.

Měchenice - dorost 10.00

neděle 5. 11.

Roztoky - žáci 10.00

Drahelčice - "B" 14.00

V. Dobrá - Hostivice 14.00

odjezd 13.00

sobota 11. 11.

dorost - Libčice 10.15

neděle 12. 11.

"B" - Roztoky 14.00

neděle 19.11.

Žalov - "B" 10.15

KINO

Listopad

1.	Dva nosáči a video	NSR
3.,4.	Ten kdo mne hlídá	+USA
7.,8.	Zapomenutá melodie pro flétnu	SSSR
10.,11.	V záři reflektorů	+Francie
14.,15.	Slunce, seno, jahody	ČSR
17.,18.	Kladivo na čarodějnice	+ČSR
21.,22.	Kráska neřesti	++Jugoslávie
24.,25.	Zlaté dítě	USA
28.,29.	Zázračný lékař	Velká Británie

KINO DĚTEM

3.,4.	Pozor na opičky	SSSR
10.,11.	Dařbuján a Pandrhola	ČSR
17.,18.	Bolek a Lolek na divokém západě	Polsko
24.,25.	Jen počkej vlku	SSSR

+ do 15 let nepřístupno

++ do 18 let nepřístupno

Změna programu vyhrazena

KULTURNÍ POŘADY

23. 10. - Koncert KPH - Pražské kytarové kvarteto, zámek v 19.00
27. 10. - Diskotéka v 18,00 v AZKG
pořádá SSM Hostivice
vstupné 10,- Kčs
30. 10. - Dětské představení "Pohádka o skřítkovi z kytary" v MŠ Hostivice
31. 10. - Koncert KPH, kaple na Klárově
Praha - Malá Strana
"Orchestra Puellarum Pragensis"
1. 11. - Přeblička folkových skupin v 18,00
v AZKG
pořádá OKS Praha-západ a SSM Hostivice
2. 11. - Celoměstská oslava vzniku ČSR a oslava VŘSR v 18.30 v Dělnickém domě
7. 11. - taneční kursy v Dělnickém domě 19,00
13. 11. - dětské představení "Pytlůvka a pytláci" v 9,30 v MŠ v Hostivici
14. 11. - koncert KPH M. Kramerová - soprán,
P. Červinka - baryton a klavírní doprovod, v 19,00 v hale zámku
14. 11. - taneční kursy v Dělnickém domě v 19,00
21. 11. - taneční kursy v Dělnickém domě v 19,00
28. 11. - taneční kursy v Dělnickém domě v 19,00
30. 11. - koncert skupiny "Brontosauři" v 19,00 v Dělnickém domě v Hostivici

INZERCE

Ředitelství ZŠ v Hostivici hledá naléhavě učitele matematiky pro 8. třídy. Nástup ihned, informace na tel. č. 395 292.

Stavební strojírenství Brno, s. p.

Karlovarská 614, 161 00 Praha 6
přijme v souvislosti s rozšířením prací včetně zahraničních montáží pracovníky následujících profesí:

pro pracoviště Praha 6 - Řepy

- strojní zámečníky, tř. 5-7
- soustružníky, tř. 5-7
- frézaře, tř. 5-7
- automechaniky, tř. 5-7
- autoelektrikáře, tř. 5-7
- elektrikáře - vyhl. 50/78 Sb., příp. oprávnění rev. technika elektro, tř. 7-8
- sam. technologa se zaměřením na rozvoj povrch. ochrany kovů, tř. 10-11 + 10% mzdové zvýhod.
- sam. technologa elektro (příprava práce pro elmontáže silno i slaboproud, tř. 11-12 + 10% mzd. zvýhodnění)
- sam. technologu strojní (montáže OK, strojního zařízení, výroby), tř. 11-12 + 10% mzd. zvýhodnění
- sam. konstruktéry strojní, tř. 10-11
- ved. projektanty - strojní rozpočty, tř. 12-13
- ved. konstruktéry - strojní (zaměření na OK), tř. 12
- pracovníky zajišťující kompletaci technolog. částí investičních akcí realizovaných vyšší dodavatelskou formou, tř. 10-12
- cenového referenta, tř. 10-11
- skladníky hotové výroby (vhodné i pro důchodce)

pro pracoviště na celém území ČSSR

- montéry OK, tř. 5-7 (možnost zahraniční montáže - SSSR, NDR, NSR)

Výhodné autobusové spojení závodním autobusem z Hostivice.

Informace podá ÚKPP, tel. 301 37 41-9 l. 77.

Vydává: Městské kulturní středisko Hostivice

Řídí: Redakční rada

Vedoucí redaktor: Anna Křižková

Tiskne: VIDEOPRESS MON Rudná

Předáno do tisku: 4. října 1989

Reg. č.: 1809/79/012 cena: Kčs 2,-

